

РЕШЕНИЕ

№ 21417

гр. С, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П А

като разгледа докладваното от С И Гражданско дело № 20211110136247 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба от С. М. Р., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.С, ул.“П“ № 3, Т Д, вх.Г, ет.1, кантора .., срещу Р. М. С., ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.“Ш П“ №..., ет.1, ап.1, с която е предявен положителен установителен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ищцата е собственик на ¼ ид.ч. от ап.1, находящ се в гр.С, ул.“Ш П“ №..., ет.1. Направено е искане и по чл.537, ал.2 ГПК за отмяна на нотариален акт №..., том I, рег. №..., дело № 65 от 2019 г., на нотариус В В, с рег. №... и нотариален акт №..., том I, рег. №..., дело № 81 от 2019 г. на нотариус В В, с рег. № ....

Претендират се направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че ищцата е собственик на ¼ ид.ч. от ап.1, находящ се в гр.С, ул.“Ш П“ №..., ет.1, придобита по силата на саморъчно завещателно разпореждане, направено на 12.09.2005г. от нейния баща М М, починал на 08.08.2007 г., което завещателно разпореждане ищцата е обявила на 13.03.2019 г. при нотариус И с рег. № .... Излага се, че процесният имот е придобит от баща й по силата на нотариален акт № .., том .., дело № ... от 31.10.1979 г. Твърди, че останалите ¾ ид.ч. от процесния имот са собственост на брат й – ответника по делото, по силата на договор за издръжка и гледане, обективиран в нотариален акт ....., том II, рег. №..., дело №... от 02.12.2004г.

Твърди, че въпреки, че процесната ¼ ид.ч. да е собственост на ищеца, ответникът се е снабдил с нотариален акт по обстоятелствена проверка №..., том I, рег. №..., дело № 65 от 08.03.2019 г., на нотариус В В, с рег. №..., с който ответникът е признат за собственик на 1/8 ид.ч. от процесната ¼ ид.ч., придобита от него по силата на давностно владение, а с нотариален акт №..., том I, рег. №..., дело № 81 от 20.03. 2019г. на нотариус В В, с рег. №... ответникът бил признат за собственик на целия недвижим имот.

В срока за отговор, ответникът по делото е депозирал такъв, с който оспорва предявените искове.

Твърди, че с нотариален акт ....., том II, рег. №..., дело №... от 02.12.2004 г. е придобил ¾ ид.ч. от процесния имот срещу задължение за издръжка и гледане, както и че след смъртта на баща си на 08.08.2007 г. е придобил 1/8 ид.ч. от ¼ ид.ч. от процесния имот по силата на наследствено правопримство.

Заявява, че другата 1/8 ид.ч. от ¼ ид.ч. от процесния имот е придобита от него по силата на давностно владение за периода от 08.08.2007 г. до 08.03.2019 г., като твърди, че ищцата не се е противопоставяла на упражняването от ответника владение по отношение на целия имот. Твърди, че владението му било непрекъснато, постоянно, явно и спокойно, като ответникът се е грижил за имота като свой, поддържал го е, заплащал е всички местни данъци и такси, както и такси, дължими към етажната собственост на сградата, правил е ремонти в имота за своя сметка, живял е в имота заедно със семейството си. Излага, че ищцата от 80-те години и до момента не е живяла в процесния имот, не е заплащала дължимите за него данъци и такси, не се е грижила за него. Твърди, че същата не поддържала никакви отношения с баща си, както и че баща им е искал да прехвърли останалата ¼ ид.ч. от имота на сина си. Сочи, че ищцата по никакъв начин не е предявила на ответника завещателното разпореждане на баща им.

Ето защо релевира възражение, че е изключителен собственик на процесния имот, като моли за отхвърляне на искове. Претендира и разноси по производството.

В срока за отговор, ответникът предявява и насрещни икове срещу ищеца по главния иск, с които се иска установяване на нищожност на саморъчно завещание на М С. М, починал на 08.08.2007 г., поради това, че не е написано саморъчно от завещателя и не е подписано от същия. При условията на евентуалност се иска намаляване на завещателното разпореждане до 1/3 част.

В срока за отговор по насрещните икове, ответницата по тях е депозирала такъв, с който оспорва същите. Твърди, че брат ѝ не е отблъснал нейното владение на процесната ¼ ид.ч. от имота, като по отношение на същата се явявал само държател. Твърди, че през процесния период, когато се е прибираща в България, е ползвала имота като съсобственик. Релевира възражение за изтекла погасителна давност на правото за възстановяване на запазена част от наследството. Не оспорва обстоятелството, че брат ѝ правил ремонти и подобрения в имота, като ищцата не е имала против това. Заявява, че през септември 2018 г. е ползвала процесния имот, като е внасяла и изнасяла багаж от него до 2019 г., след което същата не била допускана до жилището от страна на брат си, поради което през 2020 г. ищцата е подала жалба и била образувана прокурорска преписка №.../2020 г. на СРП. Заявява, че с нотариална покана №..., том 4, акт 13 е отправила искане до ответника за допускане до имота, получена от него на 17.09.2020 г. Поради изложеното моли за отхвърляне на насрещните икове.

В съдебно заседание страните се явяват лично и се представляват от упълномощени представители, които поддържат направените с исквата молба и отговора към нея съответно искания и възражения.

По делото са ангажирани писмени и гласни доказателства, назначена и изслушана е съдебно-графическа експертиза.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, а и от представеното удостоверение за наследници, издадено от Столична Община, район Триадица, е видно, че страните са наследници на починалия на 08.08.2007 г. М С. М.

Приживе М е придобил чрез участие в ЖСК следния недвижим имот: апартамент 1, находящ се в гр.С, ул.“Ш П“ №..., ет.1, сградата на ЖСК В. Правото му на собственост е установено в нотариален акт № ..., том ..., нот.дело № .../1979 г., съставен от нотариус при Софийски районен съд.

На 02.12.2004 г. М е прехвърлил ¾ ид.ч. от процесния имот на сина си – ответника Р. С., срещу задължение за издръжка и гледане, като сделката е материализирана в нотариален акт ..., том II, рег.№..., нот.дело №.../2004 г., съставен от нотариус В Я, рег.№... от РНК. На 08.03.2019 г. Р. С. е призant от нотариус В В, рег.№... от РНК, за собственик на основание

давностно владение на 1/8 ид.ч. от процесното жилище, за което е съставен нотариален акт №..., том I, рег.№..., нот.дело № 65/2019 г., а с нотариален акт №..., том I, рег.№ 81/2019 г., отново нотариус В е обявила ответника за собственик на целия имот на основание договор за издръжка и гледане, наследство и давност.

От страна на ответника са представени документи, установяващи заплатени от него материали и ремонтни дейности, които се твърди да са извършени в процесния имот, както и заплатени данъци, консумативни разноски и такси към етажната собственост, в която се намира жилището.

В същото време С. Р. е представила саморъчно завещание от 12.09.2005 г., съставено от М С., с което последният ѝ е завещал 1/4 ид.ч. от процесния апартамент. Завещанието е обявено на 13.03.2019 г. от нотариус М И, рег.№ ... от РНК, за което е съставен протокол.

От страна на Р. С. са предприети действия по заличаване адресната регистрация на С. Р., а именно подадена е на 10.08.2020 г. молба до районната администрация, във връзка с което е издадена Заповед № ./16.07.2021 г. на кмета на Столична Община. Последната е потвърдена с решение №.../21.03.2022 г., постановено по адм.д.№ 12013/2021 г. по описа на АССГ.

Във връзка с подадена от Р. жалба до 04 РУ-СДВР, за недопускане в процесния имот от Р. С., е образувана пр.пр.№.../2020 г. по описа на СРП, по която е постановен отказ за образуване на досъдебно производство и е прекратена преписката.

На 17.09.2020 г. чрез нотариус М И е връчена на Р. С. нотариална покана от С. Р., с която тя го кани да ѝ осигури достъп до жилището, като ѝ предостави 1 стая за ползване, а в условията на евентуалност – да ѝ заплаща парично обезщетение от 200 лв. месечно за лишаване от възможността да ползва своята част от имота.

С окончателно решение №.../20.01.2022 г., постановено по адм.д.№.../2021 г. по описа на АССГ, е отхвърлена жалбата на С. Р. срещу отказ на кмета на район Триадница, Столична община за вписването ѝ в избирателните списъци на избирателна секция номер 21 в изборите за президент и вицепрезидент, насрочени за 21.11.2021 г.

По делото са разпитани като свидетели В В П, Р Т А и С Н П..

Свидетелят П твърди, че познава ищцата от 1982-1983 г., когато я е видял в кооперацията на ул.“Ш П“ №..., където той е посещавал роднина. За ищцата разказва, че по това време тя е била свободна, с две малки момичета, а 5-6 години по-късно е заминала за Америка. П съобщава, че около една година след познанството си с ищцата, той ѝ е закарал пералня от ул.“Р“ до дома ѝ. Обяснява за случай от 2018 г., когато е видял случайно ищцата пред нейния блок и ѝ е закарал багаж /дрехи/ от жилището на ул.“Ш П“ №.... до висок блок зад ГУСВ. Уточнява, че тогава, докато са разговаряли пред едно кафе на ул.“Ш П“, е спряла бяла кола и ищцата е заявила, че в нея е брат ѝ, а с него е било и едно малко дете около 3-4 годишно. Според свидетеля, Р. се е прегърнала с брат си, след това се е върнала при него и са продължили разговора, а брат ѝ се е прибрал във входа. Впоследствие двамата са се разделили с уговорката да се чакат в кафето, за ѝ закара багажа. Свидетелят е отишъл при своя роднина, който живее на ул.“Ш П“ №..., след което е изчакал ищцата в кафето и ѝ помогнал с пренасянето на дрехите.

Свидетелят Р А живее в съседен апартамент на процесния и познава и двете страни. За жилището твърди, че се е обитавало първоначално от бащата на страните, както и от самия Р. и семейството му. След смъртта на бащата на страните, което е било след 2000 г., според св.А, само Р. е останал да живее в имота с новото си семейство. Свидетелката е категорична, че не е виждала ищцата С. повече от 40 години, нито пък е чувала от други хора във входа да са я виждали. А обяснява, че М С. ѝ е споделял, че за него се грижи Р. и семейството му, а С. не го е търсила, не го е посещавала и не се интересува от него.

Свидетелят С П. познава Р. С. и неговия баща. Твърди, че при последния е била на квартира и от 2004 г. е ползвала една от стаите в жилището. Заявява, че към момента е във фактическо съжителство с Р. С. и имат обща дъщеря. Според П., тя е научила за съществуването на С. Р. от разговорите, които е имала с М С. и с Р. С., като последният ѝ е

обяснил, че сестра му е напуснала България и няма данни за нея – не знае къде е, нито пък поддържа контакт с нея. Свидетелката разказва за случай от м.септември 2018 г., когато С. е провела среща с брат си Р. в М г.

П. твърди, че Р. е този, който се е грижел изцяло за баща си, вкл. и го е издържал, плащал е сметките вкъщи. В същото време съседка на име Л Ж е споделила на П., че след 2018 г. е виждала С., която е идвала тайно от брат си в кооперацията, в която се намира процесния имот и е разпитвала дали има почерк на баща й.

Свидетелката съобщава, че М С. сам е пожелал да прехвърли на сина си въпросните $\frac{3}{4}$ ид.ч. от жилището срещу задължение за издръжка и гледане, като малко преди да почине /на 01.08.2007 г./, е изявил желание да се разпорежи в полза на Р. С. и с останалата $\frac{1}{4}$ ид.ч., тъй като дъщеря му не се грижи и не се интересува от него.

В заключението по съдебно-графическата експертиза, изготвено от вещото лице С. Ц., е посочено, че ръкописният текст и подписът, положени под „завещател“ в саморъчното завещание от 12.09.2005 г., изхождащо от името на М С. М, са изпълнени именно от последния.

Точно в обратната насока е заключението на вещите лица от тройната съдебно-графическа експертиза, които са категорични, че както ръкописният текст, така и подписа под „завещател“ в саморъчното завещание от 12.09.2005 г., обект на изследването, не са положени от М С. М, а от друго лице.

По делото е изготвена и повторна тройна експертиза от вещи лица – експерти към Нациоаналния институт по криминалистика. Заключение на вещите лица е категорично относно обстоятелството, че подписът под „завещател“ в процесното завещание е изпълнен от М С. М, но с вероятност е даден изводът, че ръкописният текст е изпълнен именно от него.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявените в настоящето производство искове са с правно основание чл.124 от ЗС и чл.26, ал.1, предл.1 вр. чл.42, б.“б“ от ЗН и имат за предмет установяване правото на собственост на ищеца върху част от процесния имот, както и прогласяване нищожността на саморъчното завещание, с което той се легитимира за собственик.

В условията на евентуалност Р. С. е предявил и иск по чл.30 от ЗН за намаляване на завещателното разпореждане, извършено от наследодателя му в полза на ищцата.

Както се посочи вече, по делото не е спорно, а и от представените писмени доказателства се установи, че спорният имот е бил собственост на бащата на страните М С. М, който се е разпоредил с част от него преди смъртта си в полза на ответника Р. С, а останалата част е завещал на ищцата С. Р..

Страните спорят по това дали приживе М С. М е съставил завещанието от 12.09.2005 г., от което ищцата черпи права. Тук следва да се посочи, че саморъчното завещание представлява едностранна сделка, за действителността на която законът поставя специални изисквания - да е написано изцяло ръкописно от завещателя, да е датирано и да е подписано от него - чл.25, ал.1 ЗН. Неизпълнението на тези изисквания води до нищожност на саморъчното завещание като едностранна сделка - чл.42, б."б" ЗН. Трайната съдебна практика безпротиворечиво приема, че ползващият се от едно саморъчно завещание е длъжен при оспорване на неговата автентичност да установи, че то е ръкописно написано и подписано от завещателя.

В случая от заключенията по допуснатите експертизи, съдът намира, че тези релевантни за спора факти се установиха. По делото са допуснати три експертизи – една единична и две тройни, като единствено в заключението на вещите лица Г. Д., Г. Михайл ов и Д. Д., се съдържа категоричен извод, че оспорения документ не е написан и подписан от М М. В

заклученията на вещите лица С. Ц. и определените такива от НИК, са направени констатации в противоположния смисъл. Съдът кредитира именно последните като изготвени след всестранно и пълно обследване на всички признаци на почерка и подписа на починалия завещател, сравнени с представените от страните образци.

В тази насока и за пълнота на изложението следва да се отбележи, че при изготвяне на заключението, експертите са използвали представените от страните сравнителни образци, разделени условно на две групи - т.нар. „достовърни“ и „недостовърни“, докато няма изискване сравнителният материал да е от официален документ /в тази насока решение № 256 от 30.10.2014 г. по гр. д. № 3196/2014 г. на ВКС, I-во г. о./ или да материализира изявление, направено пред държавен орган, за да се приеме, че същият е автентичен. В о.с.з. вещото лице Ц., както и експертите от НИК подробно и мотивирано защитиха заключенията си, като обясниха методът, по който е протекло изследването и начинът на формиране на изводите им. Това, както и по-богатия сравнителен материал, с който са работили експертите от НИК дава основание на съда да кредитира именно депозираното от тях заключение. В частта отонсно обстоятелството написано ли е процесното завещание от М М, следва да се отбележи, че изводите на експертите от НИК се допълват с тези на вещото лице С. Ц.. В заключението на потворната тройната експертиза се дава голяма степен на вероятност именно М М да е написал завещанието, а в.л.Ц. е категорична в тази насока.

Ето защо съдът приема, че завещанието, обявено от нотариус М И, рег.№ ... от РНК, от което черпи права С. Р. е действително като написано и подписано от лицето, сочено за негов автор М С. М.

С оглед на това, след смъртта на завещателя – на 08.08.2007 г., то е породило своите правни последици, като е прехвърлило право върху $\frac{1}{4}$ ид.ч. от процесния имот в полза на С. Р..

От страна на Р. С. е предявен иск за намаляване на завещателното разпореждане до неговата запазена част.

По делото не е спорно, а и от събраните доказателства се установява, че Р. С. е сред лицата, за които законът /чл.28, ал.1 от Закона за наследството/ предвижда запазена част – като син на завещателя. По делото обаче, въпреки дадените указания с доклада, направен с определение от 21.06.2022 г., не се ангажираха доказателства относно наследствената маса, останала след смъртта на М М. Тежестта за установяване на това релевантно за спора обстоятелство е за страната, която черпи благоприятни последици – ищецът по насрещния иск Р. С. /в каквата насока са указанията с изготвения по делото доклад/. За да може съдът да определи запазена част на наследник, респ. разполагаемата такава на неговия наследодател, следва да остойности цялата наследствена маса и едва след това с оглед броя и кръга на наследниците със запазена част, да прецени дали е накърнена запазена част, която да бъде възстановена. В случая при липсата на доказателства в тази насока, искът следва да се отхвърли.

С отговора на исковата молба на главния иск обаче Р. С. е заявил възражение за придобиване на претендираната от ищцата $\frac{1}{4}$ ид.ч. от спорното жилище по давност.

За да бъде придобит по давност даден имот, то върху него следва да е упражнявана спокойно, явно и необезпокоявано трайна фактическа власт в продължение на 10 години с намерение за своене. Допустимо е придобиване в по-кратък период от време ако владението е получено на юридическо основание и от лице, за което владелецът е уверен, че е собственик на вещта и е могъл да му прехвърли собствеността върху нея.

В случая приложима е общата 10-годишна придобивна давност, доколкото няма данни, а и не се твърди Р. С. да е бил добросъвестен владеец по смисъла на чл.70, ал.1 от ЗС. Като начало на давностното владение следва да се приеме датата на смъртта на М С. М, а именно 08.08.2007 г. От този момент, до 2018 г. от събраните по делото гласни доказателства може да се приеме, че ищцата не е упражнявала владение върху своята $\frac{1}{4}$ ид.ч. от имота. Същата се е намирала извън територията на Р.България, а имотът е обитаван изцяло от Р. С. и неговото семейство.

Тук следва да се посочи, че съдебната практика приема, че независимо от какъв юридически факт произтича съсобствеността, възможно е този от съсобствениците, който упражнява фактическа власт върху чуждите идеални части, да превърне с едностранни действия държането им във владение. Ако се позовава на придобивна давност за чуждата идеална част, той трябва да докаже при спор за собственост, че е извършил действия, с които е обективирал спрямо останалите съсобственици намерението да владее техните идеални части за себе си, освен ако това е обективно невъзможно /в тази насока ТР № 1/2012 г. по тълк.дело № 1/2012 г. на ОСГКВКС /. В случая Р. С. през периода 08.08.2007 г. до 2018 г. е бил в обективната невъзможност да манифестира владението си, предвид безспорния факт, че С. Р. по това време е била извън територията на Р.България, не се е прибираща /вкл.не е присъствала на погребението на баща си/, не е търсила контакт с брат си и никой не е бил наясно къде точно живее, нито пък е имал нейни координати за връзка.

Действително, няма данни Р. С. да е имал представа, че сестра му е собственик на основание завещателно разпореждане на $\frac{1}{4}$ ид.ч. процесния апартамент, но е осъзнавал, че тя е съсобственик по наследство, макар и с по-малък обем права. Едва след прибиращето си в България през 2018 г. С. Р. е обявила процесното завещание и е предявила претенции към жилището, които са били отблъснати от ответника С.. Последният, още преди получаване на изпратената от Р. нотариална покана за осигуряване на достъп до имота, е предприел действия по заличаване на адресната ѝ регистрация в жилището на ул.“Ш П“ №..... В същото време, твърденията на С. Р. в жалбата ѝ от 08.08.2020 г. до 04 РУ-СДВР, че ответникът не я допуска до имота, показват именно намерението му за своене на спорната $\frac{1}{4}$ ид.ч. и противопоставянето на заявените наследствени права от ищцата, което намерение, докато е станало известно, следва да се приеме, че е явно и недвусмислено манифестирано.

Само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че съдебната практика приема, че веднъж установена фактическа власт върху недвижим имот се предполага, тя ще продължава да бъде упражнявана от владелеца непрекъснато до момента, в който по несъмнен начин не бъде доказано, че е осъществено прекъсване на владението, а оттам и прекъсване на започналата да тече в полза на владелеца придобивна давност. Давността може да се счита прекъсната само ако трето лице е осъществило такова действие, с което е попретило на владелеца да упражнява занапред установената от него фактическа власт върху имота, като тези действия следва да са довели до отстраняването на владелеца от имота за повече от 6 месеца. В този смисъл е разпоредбата на чл.81 от ЗС, която изрично предвижда, че давността се прекъсва с изгубване на владението в продължение на повече от шест месеца. Ако обаче в имота са извършени еднократни действия, които не са станали известни на владелеца и посредством които фактическата му власт не е била отблъсната, нито е бил отстранен от имота за повече от шест месеца, не може да се приеме, че придобивната давност е била прекъсната. Давността се прекъсва и чрез предявяване на иск за защита на правото на собственика върху имота.

Доколкото действията, с които се прекъсва давността, са изчерпателно посочени в разпоредбите на [чл.81 ЗС](#) и [чл.116 ЗЗД](#), тези разпоредби на закона не могат да бъдат тълкувани разширително. Затова не може да се приеме, че други правни или фактически действия /напр. отправяне на нотариални покани/, извън ограничително изброените в [чл. 81 ЗС](#) и [чл. 116 ЗЗД](#), водят до прекъсване на придобивната давност.

По делото не се ангажираха доказателства, а и не се твърди Р. да е прекъсвала владението на своя брат в посочения вече смисъл. С оглед на това, съдът намира, че макар ищецът да установи придобиване на право на собственост върху процесния имот на заявеното правно основание, в последствие той го е изгубил, като спорната $\frac{1}{4}$ ид.ч. е придобита от ответника Р. С. на основание давностно владение, упражнявано в периода от 08.08.2007 г. до завеждане на делото.

Предвид изхода на спора, а именно отхвърляне на всички предявени иски /главен и насрещни/, съдът намира, че разноските следва да останат за страните така, както всяка една от тях ги е направила.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на С. М. Р., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.С, ул.“П“ № 3, Т Д, вх.Г, ет.1, кантора .., за признаване за установено по отношение на Р. М. С., ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.“Ш П“ №...., ет.1, ап.1, че ищцата е собственик на основание наследство по завещание на ¼ ид.ч. от ап.1, находящ се в гр.С, ул.“Ш П“ №...., ет.1, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор .....

ОТХВЪРЛЯ искането на С. М. Р., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.С, ул.“П“ № 3, Т Д, вх.Г, ет.1, кантора .., за отмяна на нотариален акт №..., том I, рег. №..., дело № 65 от 2019 г., на нотариус В В, с рег. №... и нотариален акт №..., том I, рег. №..., дело № 81 от 2019 г. на нотариус В В, с рег. №... в частта, в която Р. М. С. е признат за собственик на ¼ ид.ч. от ап.1, находящ се в гр.С, ул.“Ш П“ №...., ет.1, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор .....

ОТХВЪРЛЯ иска на Р. М. С., ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.“Ш П“ №...., ет.1, ап.1, насочен срещу С. М. Р., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.С, ул.“П“ № 3, Т Д, вх.Г, ет.1, кантора .., за прогласяване за нищожно на саморъчно завещание от 12.09.2005 г., съставено от М С. М, починал на 08.08.2007 г., обявено на 13.03.2019 г. от нотариус М И, рег.№ ... от РНК.

ОТХВЪРЛЯ иска на Р. М. С., ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.“Ш П“ №...., ет.1, ап.1, насочен срещу С. М. Р., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.С, ул.“П“ № 3, Т Д, вх.Г, ет.1, кантора .., за намаляване на завещателното разпореждане, направено на 12.09.2005 г. от М С. М, починал на 08.08.2007 г., обявено на 13.03.2019 г. от нотариус М И, рег.№ ... от РНК, поради накърнена запазена част на ищеца Р. М. С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____